

Det er i hvert tilfælde et nyt kriterium, man indfører, så jeg vil gerne høre ministeren, om hun er indforstået med, at hvis det er tilfældet, så skal vi ikke udskrive konkurrencer inden for statens område, som har det indhold i EU-direktivet med.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt vide, hvor uhensigtsmæssigt dette direktiv kan være, for jeg kan forstå på ministeren og også på, hvad vi har hørt hidtil, at da dommerkomiteen åbnede brevet fra Henning Larsen og så den dér formulering, hvor der stod, at der var forudsat en normalt til opgaven svarende tidsplan, så betød det, at man ikke kunne leve op til opgaven. Det er jo det, som man har sagt.

Men jeg var ikke helt sikker på, at den sætning – jeg synes jo, det er en noget ejendommelige måde at læse den på – skulle læses så ejendommeligt. Så vil man normalt i en offentlig praksis gøre det, at man sagde: Lad os nu undersøge sagen, og hvis man er bange for, at der er nogle hemmelighedskræmmerier i det, så sætter man betingelserne for sådan en undersøgelse, inden man tager telefonen. Man siger, at hvis det her koster penge, så er det ud. Hvis det her ikke koster penge, så er det okay.

Altså, man har jo været i tvivl, for man har pauseret et helt døgn. Jeg tror godt, vi kunne finde en stribe af f.eks. ombudsmandssager, der ville vise, at ministeren skulle gøre sådan, hvis man var i tvivl, at man lige undersøger, hvad mennesker dog tænker.

Jeg vil gerne spørge, om det virkelig kan være sådan, at EU-direktivet fremover vil forhindre den danske forvaltning i at opføre sig en lille smule hensigtsmæssigt.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Til fru Margrete Auken skal jeg sige, at jeg sandelig håber, at både jeg og de andre og også de, der har en anden opfattelse, opførte sig hensigtsmæssigt.

Med hensyn til spørgsmålet om at tage telefonen og ringe, så må det bygge på en dyb misforståelse og et dybt ukendskab til konkurrencen. På det tidspunkt er konkurrencen anonym. Dommerkomiteen har fem plancher hængende foran sig, som der er brugt mange timer på at vurdere. Derefter er denne konkurrence sådan, at man bryder en konvolut, hvor honoraret står, og det kan være forskelligt for den type konkurrence, som her var udskrevet. Der er altså ikke

nogen at ringe til, da jeg ikke ved, hvilket nummer hr. Anonym har.

Til hr. Bent Hindrup Andersen skal jeg sige, at det forbehold, der blev taget, var ikke Kulturministeriets forbehold. Det var en af de fem tegnestuer, som kendte betingelserne, som havde stillet spørgsmål undervejs, og som har fået præcise skriftlige svar, der tog et yderligere forbehold, mens konkurrencen stadig var anonym.

Hvis man ikke ønskede at deltage under de vilkår, så stod det jo ethvert af de mange arkitektfirmaer, der deltog – og det var i stribevis – frit for at sige nej tak til at deltage under de vilkår, ligesom Den Danske Arkitektforening kunne sige til sine medlemmer: Vi ønsker ikke, at disse vilkår skal gælde for jer.

Det er mig bekendt ikke sket, så alle har med meget åbne øjne kendt til vilkårene for denne konkurrence. Der er to dele i den; begge de to dele er anonyme, og betænkningen er skrevet, før vi til slut som dommerkomité bryder konvolutterne og finder frem til, hvem der står bag de enkelte forslag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne understrege, at jeg på ingen måde anfægter anonymiteten i konkurrencen. Det eneste, som jeg synes er utroligt i den konkrete konkurrence, er, at man efter at have brudt kuverten tillægger det en værdi, som jeg mener et udsagn af den art overhovedet ikke har. Som det fremgår indtil nu i hvert fald, og som ministeren refererer det, er det EU's udlægning af det.

Men jeg er ikke sikker på, at det ikke kan være en endelig udlægning af det, sådan som det foregår i øjeblikket, og jeg er heller ikke sikker på, at det er en udlægning fra EU. Så betyder det i hvert fald, at man konkret går ind direkte og reviderer vores egne regelsæt og vores egen lovgivning herhjemme ved et EU-direktiv, uden at det får nogle konsekvenser for, hvordan regelsættene er sat op herhjemme, og hvor kernen i det er, at arkitekter begynder at konkurrere på honorarer. Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke mener, det er uheldigt.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil starte med at undskylde, at jeg ikke formulerede mig tilstrækkelig pædagogisk. Jeg mener naturligvis ikke, at man kan ringe til nogen, som man ikke ved hvem er, så det var derfor, jeg henholdt mig til det, som jeg har fået forklaret at man i øvrigt mener er ordentlig for-